

lišču gališkega deželnega zbora, ki zahtevata da se narodnostna vprašanja rešujejo na domačih tleh. Drugi razlog so pa odseki. Vsi se bodo volili na novo in nič več ne sme priti od tega, da bi bila načelnika budgetnega in železniškega odseka člana obstrukcijskih strank. Vsa taka mesta morajo biti v bodoče v oblasti »delavne« večine.

Post. dr. Kramar o češkem programu. V zadnjem zvezku »Ceske Revue« podaja imenovani poslanec nekaj treznih nazorov glede češkega državno-pravnega programa in češke politike sploh. Poslanec se ne ogreva za samostojnost dežela češke krone, kakor to zahtevajo radikalci, »ker je v največjo korist češkega naroda, da se ohrani avstrijska monarhija, da je močna in mogočna«. Čehi bi relativno nikjer ne bili tako močni, kakor v Avstriji. A tudi Avstriji mora biti na tem, da se ohrani zadovoljen češki narod, ker dve nemški državi bi ne mogli obstajati druga poleg druge. Slabjša bi podlegla močnejši. Čehi morajo pa tudi zahtevati, da se ne zatira nemški narod (dosedaj menda še ni nobene nevarnosti), ker s tem bi bila pokopana Avstrija. Vničil bi jo neizogibni razdor z Nemčijo. Državno-pravni program mora biti torej tak, da pomeni faktično ojačenje države in slobodni narodnostni in gospodarski razvoj ne samo češkega, marveč tudi nemškega naroda. K temu pa vodi le: sprava z Nemci. Resno in vztrajno se je treba znova oprijeti dela, pravi konečno Kramar, z razdorom dunajskega parlamenta se ne opravi nič. Konec zmagovalne češke obstrukcije bo pa tudi konec vsake obstrukcije v dunajskem parlamentu in to ne bo v kvar češkemu narodu. S tem bo pa tudi dognan pravi češki program.

Nemški državni zbor je 12. t. m. konečno rešil znano mornariško predlogo in vsprejel vladno predlogo z 201 proti 103 glasovom. Proti so glasovali v prvi vrsti socijalni demokratje, potem Poljaki in razne druge manjše stranke. Bavarci so bili deloma odsotni, deloma proti vladni predlogi, le neznaten del je bil za dovolitev vladnega načrta. Pred sklepom razprave se je še jedenkrat oglasil socijalno-demokratski vodja posl. Liebknecht, ki je v celem svojem govoru prijel samo nemškega cesarja, ker pošilja v svet nasprotujoče si brzojavke, s katerimi se narod nikakor ne strinja. — Po tem govoru in odgovoru državnega kancelerja kneza Hohenlohe in državnega tajnika grofa Bülowa, ki sta zavračala Liebknechtova izvajanja, je bila vladna predloga vsprejeta tudi v tretjem branju, in nato je bilo zasedanje zaključeno. Minulo zasedanje je trajalo 410 dni. V vsej dobi je bilo 210 sej. Poleg mnogega drugega gradiva je bilo vloženo 54.800 peticij. In v tej zbornici ni bilo obstrukcije.

Italijanski parlament se snide jutri k novemu zasedanju. Ožje volitve minule nedelje so pomnožile vrste v obeh glavnih nasprotnih taborih. Obstrukcionisti bodo v novi zbornici res šteli 100 glasov, kar napolnjuje Pellouxovo vladno z velikim strahom. Na strani opozicije se je pomnožila odločnost, na vladni strani je pa ostalo večinoma vse pri starem. Volitve so izpadle toraj vsekako proti volji vlade in proti njenemu pričakovanju, vsled česar se ni čuditi, da jeden del kabineta, na čelu mu Visconti-Venosta, zagovarja odstop sedanjega ministerstva. Drugi del je pa za odločen boj. Obstrukcijo hoče onemogočiti z brezobzirno porabo novega poslovnega reda in z vojaško silo. V to pa je potreba energičnega predsednika, kakor je bil Colombo. Tega pa vlada ne more dobiti, ker se nihče ne mara žrtvovati za itak izgubljeno ministerstvo. Vladni listi sicer sedaj poročajo, da se je že našel mož, ki bo kos tej nalogi, a z imenom še nočejo na dan, kar pač dokazuje, da niso še dovolj na varnem. General Pelloux mora na večer pred pričetkom parlamentarne sesije sam priznati, da se še ni nahajal v tako težavnih razmerah. Odstopa ministerstva je tem preje pričakovati, ker izjavlja opozicija, da bo mirovala, ako odstopi kabinet in se razveljavijo nasilne naredbe.

Rusi pred Pekinom. Vse velesile brez izjeme, posebno pa Nemce in Angleže je presenetila vest, da so si Rusi zagotovili prednost na kitajskem dvoru pred vsemi drugimi »varuhi« kristijanov. Premetena po-

litika ruskega zunanjega ministra Muravieva v zadevi ruskega vprašanja prične v kratkem roditi sadove. Predpriprave so srečno završene in dosedanjemu angleškemu vplivu na kitajskem dvoru je odzvonilo. Cesarica vdova se je postavila popolno v varstvo ruskega poslanstva, in ne vseh evropskih velesil, a ne samo to; vrže se tudi pogajanja s kitajskim državnim svetom glede varstva Kitaja pred vsemi ostalimi velesilami. To je završalo mej zunanji stražniki! Nastali sta hipoma dve stranki mej dosedaj jedinimi zastopniki evropskih velesil, Rusi na jedni, vse ostale velesile pod angleškim vodstvom na drugi strani. Vstaja Bokserjev bo postala kmalu stranska stvar, na dnevni red pride delitev Kitaja. Kajpada pride poprej še do krvavih bitk posebno mej Rusi in Angleži z Japonom, katerima bodo bojda pomagale tudi nekatere druge velesile. Gotovi krogi pričakujejo tu svetovne vojske, katere konečni izid bo konec kitajskega cesarstva.

Razgled po slovanskem svetu.

Josip Torbar.

V spomin petdesetletnice mašništva in književnega delovanja.

Iz Zagreba.

Med najstareje pisatelje in pobornike hrvatske kulture spada brez dvoma današnji predsednik jugoslavenske akademije znanosti in umetnosti v Zagrebu, Josip Torbar, ki je lanjskega leta dovršil 75. leto svojega življenja in 50letnico svojega zaslužnega delovanja kot duhovnik in učenjak. Kakor je jubilar v vsakem pogledu skromen človek, tako mu je bila skromna tudi proslava 50letnice, katero je obavil v krogu svojih najbližjih prijateljev in somišljenikov. Ker je Josip Torbar dobro poznat tudi med Slovenci, med katere je zahajal prav rad na počitnice, odločil sem posvetiti mu te-le vrstice v spomin njegove petdesetletnice.

Josip Torbar se je rodil dne 1. aprila l. 1824 v Krašiču pri Jastrebarskem od kmečkih starišev. Roditelji so ga poslali v šolo v Mrežnico, ker je doma niso imeli. Ker je bil jako bistroumen deček, dali so ga kasneje v gimnazijo karlovske. Tukaj je dovršil šest razredov z odliko, potem filozofijo na zagrebškem liceju, a od l. 1844. pa do 1849. bogoslovne nauke v škofovskem semenišču. V oktobru l. 1849. je bil posvečen za duhovnika. Že v novembru leta 1849. si ga je izvolil kanonik Štefan Mojzes za svojega glavnega sodelavca v uredništvu »Zagrebskega katoliškega lista«, ki je začel to leto izhajati ter pred nedavnim obhajal svojo petdesetletnico.

Tukaj je ostal Torbar do septembra l. 1850. Tedaj je bil imenovan za namestnega učitelja matematike in fizike na zagrebški gimnaziji, vendar pa je še poprej odšel na dunajsko vseučilišče, da se tamkaj pripravi za svoje novo zvanje. Že v novembru leta 1852. je napravil na Dunaju izpite, se vrnil v Zagreb ter nastopil službo na gimnaziji do konca julija 1853.

Radi odločnega narodnega mišljenja ga je hotela tedanja dunajska vlada prestaviti v Bukovino ali Istro; toda on se je rajše odrekel službi ter se povrnil v uredništvo »Katol. lista« kot samostalni urednik, kar je ostal dve leti. Dne 30. novembra l. 1854. je bil imenovan začasnim učiteljem na zagrebški višji realki; a ko je postala realka l. 1856. deželni zavod, izstopil je Torbar iz uredništva »Katol. lista« ter sprejel službo na tem zavodu kot definitivni učitelj fizike in prirodopisa. 16. februarja leta 1858. je postal že ravnatelj tega zavoda. Na tem mestu je ostal do konca septembra l. 1867.

Pod banom Rauchom, ki je pregnjal značajne rodoljube, je bil Torbar z mnogimi drugimi profesorji začasno umirovljen. Med tem je bil leta 1868 izvoljen na Jastrebarskem za župnika, vendar ga tedanja vlada ni hotela potrditi. Mažaronstvo je takrat slavilo svoje zmage. Torbar je ostal brez službe štiri leta ter je v tem času (od 1868—1872) preživel v Zagrebu kot skromni urednik »Gospodarskega lista«, ki ga je izdaval prof. Petar Zoričić, ker je bil ban Rauch naložil odboru gospodarskega društva, da ne sme na noben način prepustiti urejevanje lista Torbaru. Ko je odšel iz Zagreba Gjuro Daničić, je izvolila akademija za tajnika Torbara, a ban Mažuranić ga je imenoval 22. nov. 1873 zopet za ravnatelja zagrebške ve-

like realke, ter je v tem svojstvu služboval do konca septembra 1891, ko je bil na lastno prošnjo umirovljen.

Josip Torbar je deloval kot rodoljub, duhovnik, književnik in učitelj ter se je izkazal povsodi kot odličen mož. Njegovo delovanje se je začelo v zadnjih dneh ilirizma, ki je tudi njega nadahnil. Od svojih mladih dni je bil prviržen idejam ilirizma ter je deloval z vsemi silami, da stori tudi on kaj za bolji položaj Hrvatske v monarhiji. Ko je bila proglašena leta 1860 ustava, stopil je tudi on z mnogimi drugimi hrvatskimi rodoljubi na politično polje, ter je sodeloval v saborih l. 1861, 1865, 1866, 1867 in 1875. Tukaj je zagovarjal enake pravice za vse, celokupnost Hrvatske ter odpravo nekkih starih davkov. Razen tega je bil l. 1866 član odbora, ki je preustrojil hrvatske realke po novih zahtevah. Ustavljajal se je zistemu barona Raucha, Bedekovića in Vakanovića, toda celo politični nasprotniki so mu morali priznati značajnost in poštenje ter veliko domoljubje. Enako ga je spoštovalo tudi vse kot uzornega duhovnika. (Konec prih.)

Knjige in časopisi.

»Dom in Svet« št. 12 prinaša sledečo vsebino: O lepoti. Spisal dr. Fr. L. (Dalje.) — Narodna pesem. Zložil Silvin Sardenko. — Bolnik. Zložil Fr. Ks. Meško. — Jutro. Zložil Fr. Ks. Meško. — Takšni so! Povest. Spisal dr. Fr. D. — Na nebes . . . Zložil Fr. Ks. Meško. — O ta testament! Novela. Spisal Podgoričan. — Tam na zahodu . . . Zložil Narjan Pretko. — Kam sedaj! Spisal Ivo Trošt. (Dalje.) — Socijalni pomenki. Piše dr. Ivan Ev. Krek. (Dalje.) — Prenašanje delujočih močij z elektriko. Spisal dr. S. Subic. (Konec) — Književnost. Slovenska književnost. Pisanice. Kranjska dežela. — Časopis. — Na platnicah: Pogovori. (Dalje.) — Slike: Ženska emancipacija. Risal Fr. Dobnikar. — K prvemu sv. obhajilu. Risal Mat. Strnen. — V narodni noši. Risal Ant. Koželj. — Karlovci v Slavoniji. Fot. I. Singer. — Električni voz.

»Pučki Prijatelj«, poučno-gospodarski list, prinaša v svoji 12. številki sledečo zanimivo vsebino: Seoske ili Raiffeisenove blagajnice. — Krvavi ušenac. — Koliko imade vrsti gnoja. — Dobra gospodarica. — Viesti iz sveta. — Gospodarske viesti i sitnice. — Razne viesti. — Pripoviest iz seoskog života. — »Pučki Prijatelj« izhaja dvakrat na mesec in stane za celo leto 2 kroni.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 15. junija.

Včerajšnje procesije so se izvršile v Ljubljani v lepem redu in pri krasnem vremenu. Trnovske procesije, ki se je pričela ob 1/2 5. uri, kakor tudi šempeterske ob 6. uri, se je udeležilo letos izredno lepo število moških. Najobilneja je pa bila seveda udeležba pri stolni procesiji ob 1/2 9. uri, ki jo je vodil Presvetli sam ob obilni asistenci ljubljanske duhovščine in katere se je udeležil deželni predsednik baron Hein z načelniki tukajšnjih oblastev, deželni glavar pl. Detela z odbornikom Povšetom, župan in mnogo drugih dostojanstvenikov. Sprevod se je razvil po naznanjenem vspredu. Posebno lepa vrsta se je vila za zastavo »slov. kršč. soc. zveze«, katero je otvorilo lepo število žena in deklet v narodni noši. Posamne blagoslove so naznanjali streli vojaštva in pa z ljubljanskega grada.

Šolsko leto se na tukajšnji višji gimnaziji konča dne 1. julija, ker se potem prično zrelostni izpiti, ki bodo trajali dolgo, ker je blizo 80 abiturijentov.

Premeščen je č. g. Alojzij Šarec, kapelan v Šmartnem pri Kranju, kot ekspozit k sv. Joštu nad Kranjem, in č. g. Anton Poljšak, kapelan na Trati, za kapelana v Šmartnu pri Kranju.

Umrli je, kakor se nam poroča iz Šmartina pri Slovenjem gradcu, župnik g. dr. Šuc, ki je bil svojedobno tudi deželni poslanec. — Pogreb bo v soboto ob devetih dopoldne. — Naj v miru počiva!

Nečuvno grdo je »Slov. Narod« napadel dr. Evgena Lampeta. Očita mu pijanost, surovost, poulično razsajanje z najpodlejšimi priimki. Kaj takega se še ni kmalu zgodilo komu, toliko obilico gnojnice Malovrh še ni dostikrat nalil med tiskarsko

črnilo. Prijatelji so takoj nagovarjali dr. Lampeta, da naj toži zaradi tega napada, ker toliko podlo obrekovanje pač ne sme ostati brez kazni. Mesto tega nam je dr. Lampe poslal sledečo izjavo: »Slišim, da me »Narod« napada. Verjamem, napadal me bo še mnogokrat. Zaradi tožbe izjavljam, da takega človeka kot je Malovrh, ne tožim, ter da smatram za neumno, jeziti se nad napadi steklih ljudij, ki v slepi strasti niso več zmožni družega, nego podlega obrekovanja. Kdor me pozna, naj sodi, koliko je resnice na »Narodovem« klevetanju! »Nar.« piše tudi, da sem rekel, da »tako neumnih, surovih in prismojenih ljudij ni na zvetu, kot so ljubljanski liberalci«. Ta stavek se mi zdi povse resničen glede onih, ki se dajo voditi od tako podlega lista, kakor je »Narod«. Dr. Evgen Lampe.

Odlikovanje. Cesar je podelil višjemu poštnemu upravitelju v Pulju Karolu Franku naslov cesarskega svetovaleca ter ga oprostil dotičnih pristojbin.

V Preserju se je obhajal sv. misijon od 2. do 10. junija, ki so ga vodili oo. frančiškani, in sicer P. Angelik, P. Efrim in P. Matevž. Ljudje so se zelo udeleževali svetega opravila in pazljivo poslušali navdušene govore. Sklepno procesijo je vodil č. g. dekan L. Gantar ob asistenci gospodov sosedov duhovnikov, ki so tudi sicer pridno pomagali. Vsem skupaj bodi izrečena najiskrenejša zahvala!

Duhovniške spremembe v lavantinski škofiji. Župnijo Sv. Marija v Polensaku je dobil tamošnji provizor g. France Valenko. — Prestavljen je kaplan Jakob Kosar iz Starega Trga k sv. Martinu pod Šalekom.

Novomašniki lavantinske škofije. V mašnike bodo posvečeni gospodje iz četrtega leta: Adlasnik Franc iz Ljubljane, Planinc Franc iz Podsrede; iz tretjega leta: Bosina Franc iz Dobove, Florjančič iz Studenic, Goričan iz Št. Lovrenca na Dravskem polju, Jager Avgust iz Št. Jakoba v Slov. goricah, Kociper Ivan iz Velike nedelje, Kosi Jakob od Sv. Križa pri Ljutomeru, Matija Slavič od istotam, Franc Spindler od Malenedelje. Subdiakon se jim bo podelil 16., diakonat 18. in mašništvo dne 20. julija.

Duhovniške spremembe v poreško-puljski škofiji. Iz Rovinjskega sela premeščen je župnijski upravitelj g. Ceco v Vižinado, v Selo je došel na njegovo mesto g. Perutka. G. Curkovič došel je iz Vižinade upravljat župnijo v Kamico. Od tod je šel g. Karol Guth za kanonika v Pulj.

Od Sv. Gregorija, 12. jun. Po skoro enoletni borbi izvolili smo danes novega župana. Vkljub vsemu brezvestnemu obrekovanju dopisunov, kateri nimajo v naši in z našo občino prav ničesar opraviti, prodrila je naša stranka na celi črti. Pri zadnji že tretji volitvi občinskega odbora se nasprotniki niti upali niso na volišče se prikazati. Za župana smo izvolili danes najprej starega župana, ki se je pa radi obilnih svojih poslov temu bremenu odpovedal. Pri drugi volitvi je bil izvoljen za župana Matej Oblak, za svetovalec Anton Tomšič, Matija Hočvar, Franc Levstek, Anton Žužek, Franc Marolt, Franc Oblak. V odboru sedi tudi tisti, ki nosi »črno sukno in ima dobro prišto malho«.

Štajerske novice. Ustmeni zrelostni izpiti se prično na mariborskem moškem učiteljsišču 21. t. m., na gimnaziji in na ženskem učiteljsišču dne 25. t. m. One dijake, ki mislijo vstopiti v kadetno šolo, opozarjamo, da se bode drugo leto slovenski podučevalo samo v kadetni šoli v Strasu pri Spielfeldu, da bode torej to edina nekako slovenska kadetna šola. — Letina v Savinjski dolini obeta biti dobra. Sadja se je jako veliko nastavilo, tudi sena bode dosti. — »Slov. Gospodar« prinaša poziv, naj se Slovenci ptujskega okraja ogibljejo Bismarckove ulice v Ptuj. — V Braslovcah nameravajo ustanoviti Raiffeisenovo posojnico. — Za nemško šolo v Št. Pavlu še ni miru. Tudi Vrančani jo dobe, Št. Jurčane je pa srečala pamet ter je ne marajo. — Nemški naskok se pripravlja na občino v Ivanjih. — Celjski župan Stiger se je odpeljal na Dunaj, da pripravi odločujočo gospodo na Dunaju na postopanje celjskih Nemcev pri prihodnji sotskolski slavnosti in na svojo prizanesljivost proti izbruhom nemške kulture. — Izgabilo

se je 24letno kmečko dekle Neža Janžekovič od sv. Lovrenca v Slov. goricah, pošta Juršinci pri Ptuj. Dekle je bolhno. Ako bi siroto kdo videl, naj jo prime. Vse stroške poravnajo stariši. — Političen shod bode prihodnjo nedeljo priredilo »Katol. politično društvo sv. Lenart v Slov. goricah« pri sv. Barbari blizu Vurberga. Mej drugim bode govoril posl. Robič.

V Litiji je umrl gosp. Lovrenc Tura, tast g. notarja Svetca. Star je bil 87 let.

Mej celjskimi Nemci straši. Celjska »Deutsche Wacht« je zopet dobila pred dr. Dečkom silen respekt. Pripoveduje, da se dr. Dečko bavi z načrtom ustanoviti v Celju veliko trgovsko skladišče, ki bi prevzelo mnogo posla celjskima Woggu in Wallandu. Čudno, da radi tega psuje »Deutsche Wacht«. Morala bi biti zadovoljna, da puste »minderwertig« Slovenci celjske Nemce — same. Vsaj tako bode baje najbolj obvarovan »urdeutscher« značaj Celja!

Za osem kron — sedem let, dobil je pred mariborskimi porotniki mizar Jurij Doberšek iz Makol. Doberšek je osem kron uropal 76letnemu Sebastijanu Frangešu, katerega je na cesti napal in vrgel ob tla

Izkopine pri Ptuj. Kakor smo poročali, izkopali so lani na Spodnji Hajdini pri Ptuj tempelj. Sedaj je ondi postavljeno lepo štirioglato poslopje in notri je sestavljen tempelj tako, kakor je bil prej v zemlji. Tempelj se lahko ogleda vsak dan. Martin Vnuk, izkopavec starin, je sedaj našel na spodnjem hajdinskem polju na neki njivi dve veliki poslopji, dolgi 22 m. Tlak je iz rdeče malte in marmorja večinoma v mozaiku. Na stenah se opazijo vsakovrstne slikarije. Poslopje ima tudi kopališče. Našli so tudi najraznovrstnejših stvari, kakor ključce, skledo, svetilko, ključavnico iz medenine.

Nesreča pri streljanju proti toči se je zgodila pri strelni postaji v Cerovcih na Štajerskem. Pri strelbi se je užgala precejšnja množina smodnika. Hudo ste ranjeni dve osebi ter bode jedna oseba težko okrevala. Vzrok: neprevidno ravnanje s smodnikom in nepravilno strelišče.

V Celovcu je postal g. I. Unterluga uer prvi kapelan stolne cerkve, župni upravitelj istotam.

„Lega nazionale“ bode ustanovila svojo šolo v Sošicah, ki je popolnoma hrvaško-istrsko selo.

„Primorski List“. Danes izišlo številko »Primorskega Lista« je tiskala goriška »Narodna tiskarna«.

Na Iki se dne 15. junija sklene spomladanska doba zdravljenja. Letna, oziroma jesenska doba se začne še le sredi julija. Od 1. novembra do sredi marca je pa tam zimska doba. Duhovniki-bolniki se vsprejemljejo odslej le za eno ali za drugo dobo, za čas od 15. junija do 15. julija pa ostane sanatorij zaprt.

Topničarske strelne vaje pri Krškem bodo trajale od 15. julija do 12. avg. Strelnih vaj se udeležijo topničarski polki št. 3, 7, 8 in 9.

Podpora. Dež. vlada kranjska je novomeški občini dovolila 800 K podpore, da pokrije cestni kanal ob drevoredu.

Cepilni tečaj na Grmu je, kakor se nam poroča, preložen na 22. in 23. dan tega mes., ker so ameriške trte vsled neugodnega vremena še premalo odrastle.

Plemeni biki. Deželni odbor je dobil od deželnega zbora naročilo, da se pri nakupovanju bikov plemenjakov iz deželnih sredstev ozira na domačo prirejo ter kupuje v deželi take biki, ako so v čistih pasmah in primerni kakovosti na razpolago. Deželni odbor bo jeseni o priliki premovanja goved nakupoval sposobne biki po posebni komisiji, na kar že sedaj opozarjamo živinorejce, ki imajo čistokrvne sposobne biki v reji.

Ljubljanske novice. Novo tiskarno bode ustanovil v Ljubljani Anton Slatner, poslovodja pri Milicu. Tiskarna bode v Šelenburgovih ulicah ter ima g. Slatner že koncesijo. — Gorelo je danes okolu 1/9. ure na Hauptmanci poslopje Jožefa Stritofa. Zažgal je 4letni sin z užigalnic. Zapalil je slamo v šupi. Pogorelo je vse do tal. Škode je 2000 kron. Za del škode je bil pogorelec zavarovan. — Napadli se večeraj v Trnovem kosca Janeza Janežica. Poškodovan je na čelu. Napadalca Maksa Potočnika in Šebenika imajo že pod klju-

čem, Stampfla se iščejo. — Na tla podrl je Stebijevec pes na Sodnijski cesti 10 let stara Alozija Mateliča. — Čoln odklenili so neznani zlikovci ribiču Franu Vidmarju v Krakovem in čoln spustili po Ljubljanici. — V vodnjak padel je 6 let star sin Bratušev na Prulah. Rešili so ga še o pravem času. — Zgubila je Ana Šnajder zlato uro vredno 70 K. Terezija Lukek pa zlat obroček vreden 70 kron. — Tatica Kokalj, ki je kradla špeh za vodo in razne stvari po prodajalnah, je bila obsojena na tri tedne zapora. — Ljubljanski grad bodo popravili, ker bo v novem justičnem poslopju premalo prostora. Kadar bode novi žabjak prepoin, bodo del kaznjencev spravili na grad.

Prememba posesti. Hišo št. 52 v Prešernovih ulicah, ki je bila lastnina Marije Borštnikove, je kupil tukajšnji trgovec E. Kavčič za 54.000 kron.

Ogerski častniki na Slovenskem. Ravno kar potuje po Slovenskem 17 slušateljcev častniške šole v Temešvaru pod vodstvom generalnega majorja Schikovskega, podpolkovnikov pl. Matanoviča in Olberta ter majorja Dogina. Bili so v Celju, od koder so odpotovali v Trst.

Lepa starost. Zavrhom, župnije Gojzd, je umrl dne 11. t. mes. najstarejši mož vse župnije, Lovrenc Kuhar, star 90 let.

Ogenj. Včeraj dopoldne je začelo goreti v vasi Drulovka pri Smartnem poleg Kranja. Ker je vlekla huda sapa in ljudi ni bilo mnogo doma, se je ogenj hitro širil po slannatih strehah. Pogorelo je menda dvanajst hiš in nekaj gospodarskih poslopij. Ogenj je uničil tudi podružno cerkev, ostalo je prazno, ožgano zidovje. Gasit sta prihiteli gasilni društvi iz Kranja in Loke. Zažgali so baje otroci.

Na avtomobilu z Dunaja v Istro, se je podal s svojo soprogo Filip vitez Olschbauer. Peljal se bode preko Gradca Maribora, Beljaka, Reke.

Zapovednik avstrijske vojne mornarice Herman pl. Spaun slavil bode dne 18. t. m. v Pulju 50letnico svojega službovanja.

Ogerski katoliki bodo imeli 17. avgusta t. l. katoliški shod v proslavo devetstoletnice, kar je Ogerska dobila katoličanstvo. Na oklicu sta mej drugimi podpisana grof Janez Zichy in Geza Apponyi. Katoliška ljudska stranka je pričela razvijati s shodi živahno delovanje.

Od pekovskega pomočnika do — doktorja filozofije. Vsredo je bil promoviran na dunajski filozofični fakulteti Konstantin Horna. Ta mož je bil prejšnje čase v Žatcu na Češkem pekovski učenec in potem štiri leta pekovski pomočnik. Za časa pomočniških svojih let porabil je ves prosti čas za učenje predmetov nižje gimnazije ter je konečno res dovršil izpit za peti razred višje gimnazije. Potem je študiral dalje. V sredo so osiveli stariši bivšega pekovskega pomočnika prihiteli k promociji svojega sina.

Senzacijonelne iznajdbe. Hitrost dosedanje plovbe se pomnoži. Inženir Richard Weiss v Brooklynu je iznašel ladijo, ki pomnoži hitrost sedanje vožnje in nudi večjo varnost. Iznajdba je prav priprosta ter obstoji v posebne vrste vijaku, ki se ne nahaja, kakor dosedaj na koncu ladije, ampak spredaj v ladiji. Ta priprava vsesava vodo in jo meče po dveh skozi ladijo zgrajenih ceveh zadaj zopet ven. Tako se dobi hitrost, vsled vsesavanja in ker zadaj izmetana množina vode potiska ladijo naprej. Dosedaj je ladija često s težavo rezala vodovje, vsled vsesavanja vode ta težava sedaj odpade in reže nova ladija vodo mirno in hitro kot z nožem. — Inženirja Dubo in Lafitte v Marseillu sta iznašla električno avtomatični aparat, ki bi prenesel pisma v 14 urah iz Londona v Carigrad. Ta bliskovno nagli »pismošoa« ima obliko cigare iz kovine. Dolg je ta aparat 5 m in bi se pomikal naprej po žici, ki bi bila pritrdjena na drogove. — Da olajša loteriji delo, je nek avstrijski uradnik iznašel avtomat v katerega bode tisti, ki bode iskal srečo, vrgel denar in dobil takoj iz avtomata obvestilo, ali je zadel ali ne. Igralo se bode lahko za razne vsote ter bode avtomat imel za to razna predala. Kdor bode dobil iz avtomata listek z ugodnim naznanilom, da je zadel, šel bode lahko takoj

k izplačilnemu uradu. Iznajditelj pravi, da je za Avstrijo »potrebni« 2500 takih avtomatov, ki bodo dajali dobička 13.500.000 kron. Taki avtomati bi bili na kolodvorih, v javnih uradih (!), v gledališčih in raznih zabaviščih. Na 10 poskusov bi se gotovo zadelo.

Društva.

(Prešernova slavnost gasilnih društev v nedeljo dne 17. t. m.) Odbor za prireditve opozarja vsa društva, ki se sestanka v Žerovnici udeležijo, da pridejo s čepicami in opasniki, tedaj brez čelad in tudi brez zastav. Isti odbor sklenil je tudi, dogovorno z gostilničarjem, na čigar vrtu se veselica vrši, ob neugodnem vremenu preložiti slavnost za teden dni, ker bi bilo škoda, da bi priredbo, za katero se je izcimilo nepričakovano veliko zanimanja, vreme pokvarilo. Ako bi bilo tedaj vreme v nedeljo dopoldan dvomljivo, vprašati je na načelnništvo brezniško, brzojavna postaja Lesce. — Vspored slavnosti bode ta le: Zbirajo se društva popoldan na Selu pri Žerovnici, od koder odkorakajo točno ob treh v Vrbo k rojstni hiši pesnikov. od tam pa na vrt g. E. Jegliča na Selu, kjer bode veselica. Pri veselici sodelujejo pevci raznih gasilnih društev, srečkanje priredi domače, godbo preskrbi radovljiško gasilno društvo. Veselica traja do odhoda zadnjega večernega vlaka.

(Veselica v Šiški.) »Narodna čitalnica v Šiški« in »Podružnica sv. Cirila in Metoda« priredita v nedeljo dne 17. junija 1900. leta Ciril-Methodovo veselico pri »Matjanu« v Zgor. Šiški. Pri veselici sodeluje mešani zbor Šišenske čitalnice pod vodstvom kapelnika g. Beneška in tamburaški klub »Zvezda« pod vodstvom g. Adamiča. Spored: I. Pevske točke: 1. Eisenhut: »Mazurka«, zbor 2. V. Parma: »Čolnič«, zbor 3. Sachs: »Vijoličen vonj«, zbor 4. Fr. Gerbič: »Žitno polje«, zbor 5. Sattner: »Nazaj v planinski raj«, zbor. II. Govor. III. Godbenih točk je 10. — Začetek ob 4. uri popoldne. — Vstopnina prosta. — Prosto-voljni darovi v korist »Ciril-Methodove družbe« se bodo hvaležno sprejemali. — Najljubnejše vabi k vdeležbi odbor.

Darovi.

Za škofove zavode daruje neimenuvani nekdanji kaplan + g. dekana Mežnarca mesto venca na grob 40 K.

Narodno gospodarstvo.

Trgovina z lesom in lesoreja.

(Dalje.)

Pismo oglasil se je dr. Karol Pečnik, Slovenec in zdravnik v Egiptu, kjer ne raste les in ga morajo tamošnji prebivalci drago plačevati, čeravno stroški prevažanja niso tako veliki, čeravno les naš kmet po ceni proda. Ta glas iz puščave zbudil je tudi pozornost naših boljih posestnikov gozdov, združenih v kmetijskih zadrugah, pozornost naših žagarjev, pozornost naših trgovcev z lesom.

Da se ta imenitna stvar povoljno reši, treba bode gotovo mož požrtvovalnih in nesebičnih, kateri bodo svoje zmožnosti in koristi žrtvovali nekoliko koristim svojih domačinov, koristim domovine.

Nasvet g. dr. K. Pečnika, da naj se našemu lesu spremeni kupčijska pot, da naj bi ne bilo pri vsakem remelju in pri vsakej dili toliko rok za prekladanje — je dober. Po ti poti iztrebilo bi se nekaj nepotrebnih dobro plačanih tujcev in ta denar ostal bi doma lesorejcu.

Žalibog, da je še celo v naših trgih in mestih tako, da mora les romati skozi več in celo tujih rok, tako je tudi v naši Ljubljani.

Naš meščan naj dobi les iz prve roke. Slovan, Primorec, Istrijan in Dalmatinec, naj kupi les od našega žagarja ali trgovca, da se ne bode s to kupčijo redil le tuji živelj. Zato pa bi bila potreba zadrug na slovanškem jugu, katere bi posredovale med lesorejci in odjemalci.

Tudi država potrebuje vsako leto veliko lesa za železnice, ladje in razne stavbe. Ta les naj bi se kupil naravnost od lesorejcev, ne od bogatih judov; to vrediti bila bi naloga naših postancev.

Imamo še fabrike papirnice. Te nekaj kupujejo od kmetov, toda kaj pomaga, ker imajo le te velike dobičke, les pa po ceni plačujejo. Od daleč ga ne vrže spravljati po ti ceni, v bližini papirnic je pa vse posekano. Tu bi bilo treba napraviti prve korake do zboljšanja gnjilih razmer. Trgovina izven domovine trgovina z Afriko, kakor

pravijo, potrebuje boljših trgovskih moči. Vprašanje je, ali imamo med trgovci dosti takih moči? Ali so bili v Narodnem domu zbrani trgovci, kateri bi to podjetje prevzeli ter je vodili tako, da bi bilo v korist celi deželi? Ali bi mogoče ta trgovina iztrgana iz rok tujih kapitalistov ne prišla v roke našim kapitalistom?

Nasproti že tako težavnemu začetku stopila bode huda konkurenca tujih bogatih trgovcev, ki imajo svoje zaloge ob morskih mestih. Da bo mogoče kaj doseči, potreba bode lesne zadruge, v kateri bodo zbrane vse moči, vsi faktorji lesoreje in trgovine. Čim večji zadruge, tem večji kapital, tem večji moč.

Sploh bode stalo še mnogo truda in časa za nadaljno akcijo v trgovini. Za prvi čas ostane nam zboljšanje lesoreje.

Precej lesa proda se v domačih krajih, naši gozdipa potrebujejo dolgega počitka. Štrajkajmo v gozdu! Varujmo les, nikar ne mečimo premoženja od sebe! Gozd je danes naš obstanek, gozd naj bode naš zaklad.

Pomilovanja vredni so v nekaterih krajih gozdni prostori. Prodajajo gozde za posekati, kakor žito na polju, in potem sedanj gospodarji in njih nasledniki nimajo drugega kot davek.

Pri gospodarsko dobrem izsekavanju dreves opazujemo dvojni način.

(Konec prib.)

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj, 15. junija. Minister Koerber je bil danes pri cesarju v avdijenciji. — Minister Rezek se je danes odpeljal v Prago, od koder se vrne v nedeljo na Dunaj.

Dunaj, 15. junija. »Fremdenblatt« zavrača vse vesti o pogovoru nekega ministra glede razveljavljenja Kindingerjevega ukaza in pravi, da so vse te vesti popolno neosnovane.

Levov, 15. junija. »Slowo Polskie« poroča, da je bil vitez Jaworski za njegov trud v parlamentu odlikovan z velikim križem Leopoldovega reda in in grof Dzieduszycki z redom železne krone prve vrste.

Žatec, 15. junija. Vladni komisar je odredil že dve seji občinskega zastopa, a izvoljeni naciionalci se nočejo odzvati povabilu.

Rim, 15. junija. Papež je zopet po navadi zdrav ter so se avdijencije zopet pričele. — Poslanci laškega parlamenta so že večinoma v Rimu. Nihče ne ve, kako se stvari v zbornici razvijajo. Vlada se pogaja z voditelji skrajne levice.

Dunaj, 15. junija. Pred Peking je prišlo 1500 ruskih vojakov s štirimi kanoni.

London, 15. junija. Mej francoskimi in angleškimi vojaki je prišlo v Tientsinu do hudega razpora, kateri pa se je poravnal na prigovarjanje ameriškega poslanika.

London, 15. junija. (C. B.) »Times« poročajo iz Tien-Tsina: Pri Pekingu se je bil ljut boj mej mejnarodnimi in kitajskimi četami. — Tukajšnji listi poročajo, da so Bokserji zažgali japonsko poslaništvo in ubili nekega poslanika. Poslednja vest se še ne potrjuje.

London, 15. junija. »Daily Telegraph« poroča iz Shanghaja 13. t. m.: Kitajske čete so za nasipi izvan Pekinga nastavile topove na angleško in ameriško poslaništvo. — V Taku je došlo 2000 mož ruske pehote konjice in topništva.

London, 15. junija. Peking je sedaj skoro popolno ločen od zunanjega sveta. Angleškemu poveljniku Seymanu so za hrbotom Kitajci potrgali zvezo.

London, 15. junija. Iz Akre poročajo: Angleške čete so v Kumassi obkoljene od Ašantov. Pomanjkanje živeža je občutno.

Kapstadt, 15. junija. Načelnik kapske vlade, minister Schreiner je podal ostavko. Guverner Millner je naročil Gordon-Spriggu, naj sestavi nov kabinet.

London, 15. junija. Roberts brzojavlja iz Pretorije 13. t. m.: Boj z generalom Botha je trajal večeraj celi dan. Še le po noči se je umaknil sovražnik proti vzhodu. Roberts meni, da izgube niso velike. — General Buller brzojavlja iz Laingsneka 14. t. m.: Mesto in okraj Wakkerstroom sta se formalno udala. V boju 10. in 11. t. mes. je imel Buller 28 mož, mej temi dva častnika, ubitih, 132 mož ranjenih. Mej poslednjimi je šest častnikov.

London, 15. junija. „Daily Express“ javlja iz Laurenc-Marqueza 13. t. m., da so se vršili blizu Erostepabriken in Tonkerstoeck, južno od Pretorije, veliki boji, v katerih so bili Angleži premagani in so se umaknili. Posebno se je odlikoval burski Ermelov oddelek. Izgube niso znane.

Zaročenca.

(I promessi sposi.)

Milanska povest iz sedemnajstega veka. — Laški spisal Alessandro Manzoni. prevel I. B.—č.

(Dalje.)

„Kaj zapovesta vidva, gospoda?“ vpraša krčmar.

„Pred vsem steklenico pristinega vina“, reče Renzo, „potem pa kaj za usta.“ Vse se na klop na koncu mize in se zadovoljno oddahne, kakor bi hotel reči: „Prav prileže se malo klopi njemu, ki je bil toliko časa na nogah in po opravkih.“ Spomni se pa tudi klopi in mize, kjer je zadnjič sedel z Lucijo in Agneso, vzdihne in strese z glavo, kakor bi si hotel misel izbiti iz glave. V tem pride krčmar z vinom. Spremljevalec se vsele nasproti njemu. Renzo mu natoči rekoč: „Poplaknite si grlo!“ Napolnivi drugi kozarec zvrne ga v jednom dušku.

„Kaj imate za želodec?“ vpraša krčmarja.

„Imam praženo meso. Ali vam je všeč?“ dé mu krčmar.

„Dobro, praženo meso!“

„Takoj“, reče krčmar in se obrne k natakarkju: „Pogni gospodu!“ Nato stopi k ognjišču. „Toda“, obrne se zopet in reče: „toda kruha, kruha danes nimam.“

„Za kruh“, pravi Renzo, glasno se smejoč, „za kruh je poskrbel Bog“, potegne tretji in zadnji kos, katerega je pobral pod križem svetega Dionizija, ter ga vzdigne kričeč: „To je dar božji!“

Pri tem vskliku se mnogi obrnejo in zakriče, ko vidijo plen: „Živio po ceni kruh!“

„Po ceni?“ vpraša Renzo. „Zastonj, iz dobrosrčnosti!“

„Tem bolje, tem bolje.“

„Toda“, pristavi Renzo, „gospodje naj ne mislijo kaj hudega. Nisem ga pouzmal, kakor se pravi. Našel sem ga na tleh in če bi se oglasil lastnik, rad mu ga plačam.“

„Dobro, dobro!“ kriče vsi ter se reže na ves glas. Nikomur namreč ni prišlo na um, da so one besede resnične.

„Ali mislite, da se norčujem? Res je tako“, reče Renzo svojemu sodruhu. Vrteč kruh v roci, reče: „Glejte, kakó so mi ga napravili. Podoben je mlincu. Pa vam je tudi bilo ljudstva! Če je bil kdo z nežnimi kostmi zraven, pomnil bo ta dan.“ Hitro pogoltno tri ali štiri grizljaje, za njimi pa pošlje kozarec vina in pristavi: „Sam gre nerad doli ta kruh. Še nikdar nisem imel tako suhega grla. Bil je dovolj krika.“

„Pripravite dobro posteljo za tega mladeniča“, pravi Renzov vodnik. „Rad bi namreč tu spal.“

„Tukaj bi radi spali?“ vpraša krčmar in se približa mizi.

„Da“, odgovori Renzo. „Pripravite mi posteljo, kakoršno uže. Dovolj je, če so rjuhe sveže in oprane, ker sem siromak, a na čednost navajen.“

„O, kar se tega tiče!“ veli krčmar, stopi h klopi, ki je stala v kuhinjskem kotu in se vrne s črnolom in koščekom papirja v jedni, s peresom v drugi roki.

„Kaj to pomeni?“ vsklikne Renzo ter zamaši v usta kos mesa, katero mu je prinesel natakark. Začuden se smeje in pristavi: „Ali je to sveže perilo?“

Krčmar ne odgovori ničesar in dene črnilo s papirjem vred na mizo, uprè se ob mizo z levo roko in desnim komolcem, držeč peró kvišku, obrne se proti njemu in mu reče: „Izvolite mi povedati svoje ime, svoj priimek in rojstni kraj!“

„Kaj?“ pravi Renzo, „kaj ima vse to s posteljo opraviti?“

„Jaz storim svojo dolžnost“, reče mu krčmar in opazuje Renzovega spremljevalca.

„Jaz sem odgovoren za osebe, ki pri meni prenočijo. Za ime in priimek, odkod in po kaj je kdo prišel, ali ima orožje s sabo... koliko časa se hoče pomuditi v mestu... Takó zapoveduje naredba!“

Predno Renzo odgovori, izprazni še jeden kozarec. Bil je tretji. Bojimo se, da jih odslej ne bomo mogli več šteti. Nato reče: „Aj, aj! Naredba! Tudi jaz sem kos jezičnega doktorja in vem, kako je s temi naredbami.“

„Jaz govorim resno“, reče krčmar, motreč v jedomer Renzovega mutastega spremljevalca. Nató gre zopet h klopi in vzame iz predala veliko polo, izvod naredbe, vrne se k mizi in razgrne list pre očmi Renzovimi.

„Ah! Glejmo!“ vsklikne Renzo in vzdigne z roko zopet napoljeni kozarec, izprazni ga naglo ter stegne roko in prst na roki proti naredbi, rekoč: „Kako lep list iz mašne knjige! Prav veseli me. Jaz poznam grb, vem, kaj pomeni ta črni obraz z vrstico okolo vratu.“ (Nad naredbami je bil namreč tedaj navadno grb namestnikov. V grbu don Gonzalo Fernandez de Cordove pa je bil naslikan zamorski kralj z vrstico okolo vratu.)

„Ta obraz pomeni: isti zapoveduje, kdor more, uboga pa tisti, kdor hoče. Kadar bode ta obraz poslal na galejo dona... dovolj. Jaz že vem. Na nekem drugem takem mašnem listu se bere drugače. Kadar bo za to poskrbel, da se more pošten mladenič poročiti s pošteno deklico, ki ga ljubi in bi ga rada za moža, tedaj povem temu obrazu svoje ime. Še celo poljubim ga vrhu tega. Jaz imam dober povod, da ne povem svojega imena. — O izvrstno! Če malopridnež, kateremu je poslušna četa malopridnežev... Kajti če bi bil sam!...“ tu konča stavek in zamahne z roko. „Če bi torej nek malopridnež hotel vedeti, kje sem, in mi zagosti kako pošteno, težko bi se ta obraz zganil in me varoval. Jaz naj povem, po kaj sem prišel? Zopet nekaj novega. Prišel sem v Milan recimo k spovedi. A jaz se spovedujem kapucincu, ne krčmarju!“

Krčmar molči in motri dalje spremljevalca, kateri ni prav nič spremenil obraza. Renzo zvrne zopet poln kozarec vase, kar nam je težko povedati in nadaljuje: „Povem ti vzrok, dragi krčmar, ki ti bo menda všeč. Če nič ne veljajo naredbe, ki govore dobro za krščanske ljudi, tem menj veljajo take, ki govore slabo. Le nesi strani vso to ropotijo in prinesi ga raje še jedno stekle-

nico! Ta je namreč ubita.“ S členki lahko potrkna na njo in reče: „Poslušaj, krčmar, kako votlo poje!“

Tudi to pot je obrnil Renzo polagoma na-se pozornost cele družbe, in tudi to pot so mu vsi poslušalci ploskali.

„Kaj hočem?“ reče krčmar onemu neznanecu, ki pa zanj ni bil neznanec.

„Kaj, kaj!“ kriče mnogi v oni družbi. „Prav ima ta mladenič. To so same neumnosti, sitnosti, nebodijihreba. Zmerom nove in nove postave!“ (Dalje prih.)

Umrli so:

12. junija. Kajetan Vessel, računski revident v pok., 67 let, Emonska cesta 8, ostarelost.

13. junija. Fran Goričan, stražnika sin, 4 mesece, Streliške ulice 11, atrofiè.

16. junija. Adolf Tönnies, tovarnar, 45 let, Dunajska cesta 25, se je ustrelil.

V hiralnici:

12. junija. Ivana Šantel, dninarica, 43 let, apoplexia. — Jakob Zajc, kajžar, 71 let, marasmus, demencia senilis.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m, srednji zračni tlak 736,0 mm.

Das	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celsiusu	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24 urah v mm.
13	9. zveč.	36,5	18,8	sl. jzab.	jasno	0,0
14	7. zjut.	37,2	15,1	sl. svzh.	jasno	
	2. popol.	36,7	22,0	sr. jzab.	del. jasno	
14	9. zveč.	738,3	16,3	sl. szah.	oblačno	
15	7. zjut.	739,2	11,4	sl. svzh.	del. oblac.	1,6
	2. popol.	737,5	23,3	sr. jzab.		

Srednja temperatura srede 19,7°, normale: 17,5°
Srednja temperatura četrta 17,8°, normale: 17,6°.

Damast svilena roba gl. 9.—

in višje! — 12 metrov! — poštnine in carine prosto. Vzorci obratno; ravno tako črne, bele in barvene „Hennebergove svile“ od 45 kr. do gl. 14,65 meter.

G. Henneberg, tovarne za svilo

4 (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Gurihu. 14 8-4

Zahvala. 530 1-1

Dolžnost najina je, da se iskreno zahvaljujemo vsem onim, kateri so pripomogli, da je bil pogreb rajnega precast. gosp. dekana

Antona P. Mežnarec

zares uprav veličasten. V prvi vrsti naj sprejme najino zahvalo premilostni gospod stolni proš dr. L. Klofutar, kateri je tako ginljivo spregovoril v slovo svojemu bivšemu učencu in vodil kondukt. Zahvala gre obema rojakoma rajnega gospoda preč. gospodoma kanoniku T. Kajdižu in monsignoru T. Zupanu in vsem sedemdesetim gospodom, ki so se udeležili pogreba. Istotako se zahvaljujemo preblagorodnemu g. okr. glavarju dr. Gstettenhoferju, c. kr. sodišču, slav. občinskemu zastopu in gosp. županu. Srčna hvala bodi tudi gimnazijem vodstvu in gimn. pevcem, gasilnemu društvu, katero je prvič nastopilo pri pogrebu z godbo, moškemu pevskemu društvu, kakor vsem kranjskim meščanom, ki so počastili svojega rajnega dušnega pastirja s tem, da so ob pogrebu zapri prodajalnice. Iskrena hvala vsem in vsakemu posebej.

J. Renier in F. Žvan, kapelana.

Pojasnilo.

Da ustavim, oziroma preprečim razširjajoče se govorenje in napačno tolmačenje, izjavim tem potom javno, da svoje zaroke z gospodično F. M. iz Kamnika nisem razveljavil jaz, kakor je menda splošno mnenje, s svojim odstopom, temveč da so to storili iz tehničnih vzrokov stariši omenjene mlade dame — proti moji volji.

Za tako postopanje nisem imel kot sreden ženin nikakoršnega povoda.

Kamnik, dne 11. junija 1900.

Alojzij Podboj.

532 3-1

Laki za kočije, podstavke in razkrojljivi laki

tvrdke W. Harland in sin v Londonu so izmed vseh lakov, kar se jih izdeluje na Angleškem, priznani najboljši, ker se hitro suše ob vsakem letnem času in dajo izredno krasen lesk. Ti laki so najtrpežnejši in ne provzročajo niti marog niti ne postanejo blede. Dobé se po tovarnišk. ceni pri tvrdki BRATA EBERL v Ljubljani, Frančiškanske ulice.

Vnanja naročila proti povzetju.

9 11-2

531 1-1

Amalija Tönnies naznanja v svojem in v imenu vseh sorodnikov prežalostno novico, da je njen iskrenoljubljeni sin, oziroma brat, svak in stric, blagorodni gospod

Adolf Tönnies

stavbinski mojster in tovarničar

včeraj, dne 13. junija 1900, ob peti uri zjutraj nagloma preminil v 45. letu svoje dobe.

Pogreb bode v petek, dne 15. junija, ob 6. uri popoldne iz hiše žalosti na Dunajski cesti št. 25 na pokopališče pri sv. Krištofu, kjer bodo zemeljski ostanki predragega pokojnika položeni v rodbinsko rakev k zadnjemu počitku.

Svete maše zadušnice se bodo darovale v župni cerkvi Marijinega Oznanenja.

V Ljubljani, dne 14. junija 1900.

Odlikovovan s c. kr. državno medaljo za ure.

Prva moravska tovarna za ure

Fr. Moravus, Brno, Veliki trg 8,

izdeluje in razpošilja 367 25-17

ure za cerkve, graščine, šole, mestne hiše

dovršeno izdelane, proti dolgemu jamstvu. — Ceniki brezplačno.

Dunajska borza.

Dne 15. junija.

Skupni državni dolg v notah	97,85
Skupni državni dolg v srebru	97,45
Avstrijska zlata renta 4%	115,95
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	97,90
Ogerska zlata renta 4%	115,90
Ogerska krona renta 4%, 200	91,25
Ogerska krona renta 4%, 600 gl.	1736 —
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gl.	709,50
Kreditne delnice, 160 gl.	242,20
London vista	118,57
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj	

20 mark	23,72
20 frankov (napoleonador)	19,31
Italijanski bankovci	90,65
C. kr. cekini	11,33

Dne 13. junija.

3-2% državne srečke l. 1853, 250 gl.	168,70
5% državne srečke l. 1860, 100 gl.	158,75
Državne srečke l. 1864, 100 gl.	198 —
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	95,40
Tisne srečke 4%, 100 gl.	138,50
Dunavske vravnave srečke 5%	250 —

Dunavsko vravnavo posojilo l. 1878	106,50
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	94,20
Prijoritete obveznice državne železnice	408 —
južne železnice 3%	320 —
južne železnice 5%	118,75
dolenjskih železnic 4%	99,50
Kreditne srečke, 100 gl.	396 —
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gl.	335 —
Avstrijske rubežne srečke, 10 gl.	41,25
Ogerskega	20 —
Budimpešt. bazilika-srečke, 5 gl.	13 —
Rudolfove srečke, 10 gl.	63,50

Salmove srečke, 40 gl.	175,25
St. Genois srečke, 40 gl.	183 —
Waldsteinove srečke, 20 gl.	178 —
Ljubljanske srečke	48 —
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gl.	281,50
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	6290 —
Akcije žužne železnice, 200 gl. sr.	767 —
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gl.	120 —
Splošna avstrijska stavbinska družba	173 —
Montanska družba avstr. plan.	489,50
Trboveljska premogarska družba, 70 gl.	414 —
Papirnih rubljev 100	255,25

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanja za izgube pri zrebanjih, pri izzrebanju najmanjšega dobika. — Promese za vsako zrebanje. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

l. Wollzeile 10 in 13, Dunaj, l., Strobalgasse 2.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih, potem o kursnih vrednostih vseh špekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.